

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved kgl. Resolution af 27. November 1848 oprettedes et Embede som Overinspektør for Fængselsvæsenet, der skulde overtage Overbestyrelsen af de civile Strafanstalter som Melleminstans mellem Justitsministeriet og de enkelte Strafanstalters Bestyrelse i Overensstemmelse med den for Embedet i saa Henseende udfærdigede Instruks.

Det nævnte Embede ophørte imidlertid ifølge Lov om Lønninger for de under Kongerigets Ministerier hørende Embeds- og Bestillingsmænd med Undtagelse af selve Ministeriernes Personale af 19. Februar 1861 § 25 at bestaa som et fast, pensionsberettiget Embede. Til Erstatning derfor stilledes til Raadighed for Administrationen til Afholdelse af Udgifter ved Bestyrelsen af Fængselsvæsenet en Sum af 2,400 Rdlr., og det blev ved kgl. Resolution af 4. Maj s. A. bestemt, at der under Justitsministeriets 1ste Departement vilde være at oprette et særligt Kontor for Sager vedkommende Fængselsvæsenet. Den Mand, hvem Ledelsen af dette Kontor overdroges under Tilsyn af vedkommende Departementschef, bemyndigedes til under Ansvar til Justitsministeren at afgøre de til Kontoret henlagte Sager.

Ved kgl. Resolution af 18. Juli 1884 ophævedes dog Resolutionen af 4. Maj 1861, hvorhos det bestemtes, at Overbestyrelsen for Fængselsvæsenet atter paa den ved den ovennævnte Resolution af 27. November 1848 fastsatte Maade vilde være at henlægge under en under Justitsministeriet sorterende Overinspektør for Fængselsvæsenet. Paa Grund af den ovenførte Bestemmelse i Lønningslov af 19. Februar 1861 § 25 har Stillingen som Overinspektør dog kun været honorarlønnet og er ikke forsynet med kgl. Udnævnelse. Ifølge den af Justitsministeriet for Overinspektøren udfærdigede Instruks har han i første Række Overbestyrelsen af Strafanstalterne, med Hensyn til hvilke det tilkommer ham at afgøre ethvert opstaaende Spørgsmaal, der ikke efter Forholdets Natur eller særlig Bestemmelse bliver at forelægge for Justitsministeriet, saaledes at navnlig samtlige Embeds- og Bestillingsmænd ved Strafanstalterne ere ham underlagte, ligesom enhver Sag, hvis Afgørelse ikke tilkommer de stedlige Anstalters Be-

styrelse, forelægges ham, som derefter bestemmer, hvorvidt han selv kan afgøre samme, eller om den bør forelægges for Ministeriet. Han har dernæst at holde nøjagtig Kontrol med og Bogføring over de enkelte Anstalters Forbrug af de ved Finansloven bevilgede Beløb og paa Grundlag af de fra disse modtagne Forslag og Regnskaber affatte dels det Strafanstalterne vedkommende Forslag til det Fængselsvæsenet vedrørende Afsnit af Finanslovsforslaget for det kommende Finansaar, dels det fornødne Bidrag til Statsregnskabet for Strafanstalternes Vedkommende for det sidst forløbne Finansaar. Overinspektøren har dernæst ved personligt Tilsyn at forvise sig om, at hver enkelt Strafanstalt bestyres i nøje Overensstemmelse med de for den givne Love, Anordninger og Forskrifter og fremsatte Forslag til Afhjælpning af de Mangler ved Anstalternes Indretning, Virksomhed og Bestyrelse, som han maatte erfare. Endelig paahviler det Overinspektøren paa lignende Maade at føre Tilsyn med samtlige Varetægtsfængsler og med de kommunale Arbejdsanstalter, der benyttes som Tvangsarbejdsanstalter til Afsoning af Straf.

Regeringen maa nu mene, at en saa omfattende og betydningsfuld Embedsgering som den ovenomhandlede vanskelig vil kunne bestrides paa en fuldt ud fyldestgørende Maade af en Mand, der — saaledes som Tanken har været ved Indførelsen af den ved kgl. Resolution af 18. Juli 1884 approberede Ordning — forudsættes at have en anden Hovedbeskæftigelse. Hertil kommer, at de Overinspektøren paahvilende Forretninger ere tiltagne stærkt i den forløbne Aarrække og endnu ville forøges betydeligt ved Indførelsen af en vistnok for Døren staaende Omordning af de nuværende Fængselsstraffe, hvorved Ledelsen af og Tilsynet med Strafafsoningen antagelig i langt højere Grad end nu vil komme til at paahvile Staten. Endelig og ikke mindst er Arbejdet i Justitsministeriet vokset i et Omfang, til hvilket der vel i nogen Grad er taget Hensyn ved Forøgelse af det underordnede Personale, men som har medført, at der stilles uforholdsmæssige Krav til det overordnede Personales Arbejdskraft. Naar Lederen af Fængsels-